

Què n'has fet del teu germà?

Per Gloria A el dc., 09/07/2025 - 00:00

Cada dia contemplo impunement
com en moltes ciutats,
els soldats són obligats a matar
als seus semblants
contra la pròpia consciència,
perquè a la seva esquena
hi ha interessos creats.

M' informo còmodament
que un germà blanc,
menyspreant un de color,
li nega a no sols la convivència
sinó el dret a ocupar un lloc en la societat.
Perquè l'orgull de la raça
encara és present.

Aprinc sense dolor
que milers d' infants
són explotats sexualment
perquè se'ls mira
només com a objecte de plaer.
I els li'n queda marcada
tota l'existència de després.

Sento a dir rutinàriament
que molts adolescents,
pagats com a sicaris
per la guerrilla,
són instigats cruelment a l'homicidi,
perquè en la seva marginació
desconeixen totalment
l'escala humana de valors.

M'adono sense esquinçar-me
interiorment,
que la vida dels ancians
és segada amb brutalitat
perquè, mirant-ne la utilitat,
fan nosa en aquest engranatge
fet només per a l'eficàcia.

A més dels milers que moren afamats,
de la multitud engolida pel Sida,
del milions que viuen subdesenvolupats,
dels despullats que no tenen sostre
a les nostres ciutats,
dels malalts que tinc al meu abast,
o dels qui estan a la presó...
¿què faig per tants i tants germans
que urgentment em necessiten?

¿Què faig per tots aquells
que, com a fruit
d'aquesta meva societat
eminentment egoista,
no poden viure la vida
si no és a través d'una forma
de mort irresistible?
¿Pels qui, de més lluny o més a prop

estan abocats
a una vida feta de MORT
i a una mort que els és VIDA?

Déu meu,
mira la meva impotència,
te la dono amb tota l'estimació,
I fes que tot aquest sofriment
irresistible,
aviat sigui TRANSFORMAT
en COMUNIÓ.

Autoria desconeguda

Fotografia: Juan Carlos Fernández
